

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

H Ante Y

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

spumis flatuq sequenti. Ambro. p translatione: Pulchrum est vt diuina scriptura humectam eloquio: qd ros sic in nos dei vba descendunt. Humecto as- frequeratiu / sepe humidu facio. Virg. lib. iiii. geor. Qui niger humectat flauetia culta galeus. Col. lib. viii. Agn' cu est edie' erigi debet atq huberibus ad moueri: tu eius deductu os pssis humectare papill: vt codificat maternu trahere alimentum.

Humariu / sacrificij genus. Humo as. humo cōtego / sepelio. Cic. lib. tul. Dago rum est mos non humare corpa suoz nisi a feris sint an laniata. Idē in eodē. In terrā em cadētib' corpo ribus d'iq' humo tectis: a quo dicitur est humari. Du matus q' humo cōtece' / sepultus quoz q' mō cōditus. Quoz em humat' p sepultus ponit. Bel. In sui pue ri sepulchro humat' est. Du' cōposita sunt / ex humo qd est e terra extraho. In humo terre iniicio. Pl. lib. xvi. Nō inhumare taleas aut siccare pat' q' serāt vti lius cōp'ri: Quis inhumat' q'iq' insepult' dicit.

Humanus a. um. ab homo: sicut a fera ferinus / muta ta o in u. Ceteres em homanus dixerē: r' ppie dicitur qd est hominis vel qd ad hominē spectat. Plau. in Am. Non minus q' vestrum Quis formidat malum humana matre natus humano patre. Terē. Homo sum humani nihil a me alienū puto.

Humane res dicunt res homini: vt argentum: nūmi / fundus postremo etiā ipsa cogitatio.

Humanitas / ppie natura humanas significat. Unde apud aplm scriptū est: vt humanitas subiciat diuini tati. Deinde sumit' p eo qd greci πειρασμο dicunt nos eruditionē r' institutionē in bonas artes / quas q' sincerē cupiunt atq' assequunt: hi sunt vel marie hu mani. Huius sciētie cura r' disciplina ex vniuersis aia libus vni hoi data est: idcirco humanitas appellata. Var. Praeterea inq' ppter artificū egressū nemi ni est paulū humaniori ignotus. Humaniori dixit p eruditioni. Hinc studia humanitatis. i. eruditōis ap pellantur: qbus artes liberales intelligunt. Sed q' homo inter oia aialia maxime mitis est. Idcirco hu manus / p facili r' miti ponit: r' humanitas p facilita te / tractabilitate / mansuetudine / demētia / beniuolen tiaq' quā greci φιλανθρωπία vocant quasi amorē in hoies φιλος amor: r' ανθρωπος homo. Cic. lib. j. offi. Nō mō id virtutis nō est: sed est potius in manitatis omnē humanitatē repellētis. Ambro. lib. ii. offi. Considera homo vnde nomē sumpseris. Ab humo vtiq' q' nihil cuiq' eripit. sed oia largit' oibus: r' diuersos in vltus omnū animantium fructus mini strat. Unde appellata humanitas specialis r' domesti ca virtus hominis que confortem adiuvat.

Humaniter aduerbium / significat cum humanitate. Humanitus similiter aduerbiū / significat ab homini / bus: sicut diuinitus a deo r' cęlitus a celo.

Humile. penul. cor. d: qd est humi decliue. Unde r' p paruo abiecto r' submisso ponit. Virg. Atq' humi les habitare casas. Col. li. iiii. Bos humilis inquit. Hinc hūilitas / breuitas / abiectio. Li. j. offi. Quo rū autē sīma grās ppter humilitatē r' obscuritatē in hoim ignozatiōe p'at. Humilio as. humilē facio. Humerus pe. cor. ab humo fieri qdā existimāt q' instar humi sufferēdis onerib' apti sunt humeri. Sunt autē humeri a qbus dependēt brachia. Quozū qdē hūme rozū lauitudo foritudinē ac prudētā indicat. Virg. lib. ii. Hęc factus latus humeros subiectaq' colla. Di etiā armi dicunt' a qb' arma: vt inq' f' est'. Hinc hu mexsus a. um. Col. lib. iiii. Itaq' custodiem' vt a h' dicit' locis q's hūerosos rustici vocāt semina legam'. Hanni ppli sunt q' quodā in scythia Europe sup meo / tidē paludē incoluere: deinde mutatis sedibus ingen ti multitudinē pfecti in pānoniā deueniunt. De his

Hiero. in Oeca. Ab vltima meotide inter glacialē tanaim r' massagetaz imanes pplos vbi caucasi rupi bus feras gētes Alexander claustra cobibēt erupitē hūnoy examina: q' pernicitibus eq's hūcillucy voluit tantiacedis pariter ac terroris cuncta cōplerant.

Ante y

Hyacinthus / flos / viola r' gēma in q' fulgor violaceus dilur' est: vt inq' Pl. In hyacinthin' a. um. pe. cor. color: aerius / Hiero. in Ezo. scribit pelles hyacinthi nas appellari a colore. Et velt' ex hyacitho cocco bis so purpuraz cōteztū. In q' hyacinthus aeri de pura bas: sicut cocco' etheri / bisus terre purpura mari: vt idē cum Josepho asserit. Qui. li. i. r. met. Annua p' d'ia ra redeunt hyacinthina pompa. Sunt autē hyacinthi albi r' cerulei r' rubri sive purpurei. In r' hyacinthi na. Virgi. Et suauē rudēs hyacinthus. Est autē hya cinthus ruder flos ex herba eiusdē nois nates. A cu ius silitudine rubrē vestes hyacinthine vestes nomī nantur: hoc est hyacintho flore siles. Per. Hanc ali quis cui circa humeros hyacinthina lena est. In hū gēmas q' berylli dicunt' hyacinthontes vocant' qui rubore quodā suffusi sunt. Et hyacinthus p'le gēma est amethysto siles. Hyacinthinus color p'igin' etiā d'ia generē herbe que bisge dicit'. De hyacintho autē flore duplex extat fabula. Nam r' hyacinthū puerū dilectū ab Apolline: que in p'adē interfecit in hūc flore mutatū tradunt. In eo vūg p'me littere inscri pte cernunt' αi. que vox dolēris est. Et Alacē in eun dem flore cōuersum aiunt: dum impatiētia plari sibi Clyti seipm interemit: cui' nomē silitur in p'ncipio αi litteras habet. Qui. L'tera cōis medius pueroz viroz. Inscripta est solis hęc nois illa querele. Sūc qui hyacinthos vacinia inter p'ent' latine. Pl. Ita lig inquit vacinia in aucupis lata. Galligō etiā pur purea tingenti causa ad seruosum vestes.

Hyacinthina substantiū vt auctor est Hiero. extra Jo. ui. dicebant' qdā sacra nocturna: hyacinthina dō ad iectiū est ab hyacintho sile mō ostēsum est.

Hyades stelle septē in cornibus r' ore tauri q' quoties nascuntur vel occidunt pluuia creat' auro Iou uo pluo. Suidas υδασιων εστι σωρησ. σωρησ Iou uo pou ασπερα. Duid. At simi inducent obscura cre p'icula nocēt. Pars haydum toto de grege nulla la ter. Dre micant tauri septē radiantia flāme. Mau' tas quas hyades gra' ab vbe vocat. Tel dicit' sūc hyades q' in specū r' littere postge sunt in celo. Alii di cunt q' hē bacbi nutrices fuerūt q' dodonides Nym phe vocant' a dodona ciuitate Epuri: r' cum Juno nis itā vererent' fugerentoz Lycurgi regis scutiā. Jupiter eas in eglū intrulerit: r' stellas eē iusserit. Alii tradunt Helantē ex Aetra vrozē Iliam filiū suscepis se: que a leone deuozatū cus sorozes miserabili lamē tatione p'sequerent': vt merore vitā finirent Jupiter illas miserat' in stellas verterit: vt earū pietatis per petuū hoc esset testimoniū: q' de fratris noie hyades ab hoibus dicit' sunt. fuerunt autē septē sorozes q' r' Atlantides appellatur. Latini eas scūlas vocant' q' sues gaudēt luto qd sit ex pluuiāli aqua. Harū no mina Ambrosia / Eudora / P'isthoē / Coronis / Pla raura / Poltho / Tyche.

Hyena cum diph. r' pe. pro. animal ferum atq' agreste qd alternis masculū r' femina tradit. Pl. Sermonē quoq' humanū assimilare: in cuius spina articulus lue nodus est ad medicamina efficit. Hiero. Fel bye ne oculoꝝ restituit claritatē. De animali. Duid. lib. xv. met. Et que modo femina tergo. Passa marē: nūc esse marem miramur byenam.

Hyalus pe. cor. vitrum. Et pro viridi colore sumitur. Virgil. lib. iiii. geor. Dilectā vellera nymphę catz

pebat hyali faturo fucata colore: id est vitri qd fit na
 turaliter coloris viridis. Unde fit hyalinus. p vitreo.
Hyalurgus pro vitreario.
Hyberna insula in septentrione z occidente sole dimi-
 dio minor q̄ butania: cui ppinā est ab hyberno tpe:
 vt qdā putat sic appellata. ppter byemis magnitudi-
 nem. Hinc bybernic^a. a. um. vt mare bybernicū.
Hybernus a. um. qd est byemis: vt Glacies byberna
 qd nomē ab hymbre deduci aspiratio indicio ē. Qui
 dam tñ magis per i latinū scribunt bybernus: sicut z
 byemes z imber. fit autē bybernus ab humber. remo-
 ta m: sicut a patre paternus. Sed recūs scripseris/
 puta culpandus non eris.
Hyberna numero plurali dicunt loca in quibus mili-
 tes byeme stationē faciunt: sicut Estiua in quib⁹ est i-
 uo tempore cōmorat. Garro appellat bybernacula.
 Cesar. Post hec legionibus in byberna deductis in
 italiam profectus est.
Hybernacula loca ad bybernādū parata. L. iiii. In eo
 loco milites bybernacula sibi cōstituerūt.
Hyberno as. byemo seu byeme stationē facio. L. iiii.
 Regionēq̄ placentiē bybernabant.
Hyble vel bybles/curtas scilicet in qua thymi z salicū
 copia ab byblone rege dicta. Hanc Sira. a doxiensī
 bus conditā scribit. Et etiā huius nois mons p̄ori-
 mus tyro abundans: vnde apes pastē mel optimus
 p̄ficiunt. Hinc bybleus a. um. vt Apes byblee z mel
 bybleū. Argi. Bybleis apibus florem depasta sali-
 cti. Bar. Et dederis scilicet medie d collib⁹ byble.
 Cecropios dicas tu licet esse fauos. Hic mons etiā
 megara vocatur.
Hybryde pe. cor. vocant canes q̄ imparib⁹ parētib⁹ na-
 ti sunt in q̄. Pozphirio hoc est venatico et gregario.
 Pl. li. viii. scribit bybrydas vocari sues et fero z do-
 mestico sue p̄genitos. Que appellatio ad hoies q̄q̄
 p̄stata est: vt q̄ patre romano z matre peregrina na-
 tus est vel e contrario bybryda appellat ubi o enius
 contumelia ubi so cōtumeliosō dicitur: vt sint by-
 bryde quasi p cōtumeliā nati. Sue. in Aug. Thema/
 sibi epiciadi ex gente partica bybryde. Nota. lib. j.
 Sr. Bybryda quo pacto sit perfius vltus opinor.
Hybus auis ex accipitri genere q̄ die minus appare-
 qz non clare videt: sed nocte venat more aquile. Du-
 gnat etiā cum aquila adeo acriter vt sepius ambē im-
 plere deferañt in terram.
Hydaspes fluvius indig. de quo Luc. lib. vj. Quis ra-
 pidus ganges z quis niseus bydaspes. Dicitur ab hy-
 daspe antiquissimo medorū rege.
Hydros latine aqua vnde fiunt que sequuntur
Hydria vna ad capiendā aquā.
Hydrus z bydra genus anguini in aqua degentium
 αποι του υδατος sed hydrus mas: bydra femina.
 Hydrā sinterūt potē esse multorū capitū in Lerna
 palude: quorū aliq̄t exiit totidē cōtinuo renascebā-
 tur: tandē ab Hercule z sagittis z igni intersecta est.
 Hydrus ontis. vrbis in litore hadriatici maris. Hy-
 druntū opidū.
Hydromeli aque melle seu aque mellite.
Hydromantia pe. pro. diuinatio q̄ fit in aqua. Augu-
 lib. vii. de ciui. dei. scribit. Numā pompiliuz hydro-
 mantia fecisse: vt in aqua videret imagines deoz vel
 ludificationes demonū a quibus audiret qd in sacro
 p̄stitere atq̄ obseruare deberet. Qd gen⁹ diuinatio
 nis Bar. a persis dicitur q̄ z ipm Numā z Py-
 thagorā philosofū fuisse vsū cōmemorat.
Hydropotes aque potator. Cū scribit de Lyro apd
 tenophontē q̄ moneat suos vt consuescāt aquā bibe-
 re vt fiant bydropote. i. aque potator.
Hydrochous scilicet celeste. i. aquarius. Interpretis ni-
 coppon. αποι του υδατος και οχρω λεγε ται

κοι ην ουραυ μ υδατος του πριαυου.
 Hyderon/ genus morbi est: vt inquit Col. lib. viii. cum
 distendit aqua curis.
Hydrocephala morbus capitis vbi humo cutem in-
 stat. Ha cephalca acutus ac pestifer morbus est.
Hydrocele gen⁹ bernig: de quo in dicitōe hernia.
Hydragogus pe. pro. aduicator dicitur. ductor riuorū.
 αποι του υδατος και ογωσ ου ηθηται.
Hydrargyū pigmenti genus in vice argenti vni aliq̄
 dilatatū a quo argentū optime mauraē.
Hydrolapaton lapatū genus qd in aqua nascitur. Est
 autē lapatū herba nora.
Hydrops generis masculini morbū denotat: z latine
 dicitur aq̄ inter⁹ subcutaneus morbus: quoniam sub cute
 aqua fit quā vter turgescit. Nota. Crescit indulgēs
 sibi dirus hydrops: nec scim pellit nisi causa morbi.
 Fugerit venis z aquosus albo Corpore languor. Hu-
 ius tria sūt genera Tympanites spiritu misate a for-
 ma vtr⁹ atq̄ sono dicit. Cū tympanici. A sclytes a
 figura vtris: qm̄ i vna aqua p̄rabit. Leucoplegma-
 tias siue hypofarca Tertū corpore inquali tumori-
 bus. Sed hydropticū Caro veterosum appellauit:
 cum inquit. Ceterosus q̄ plurimū bibit. Nota. Fu-
 nesto corpus arcere veterno. Do. Ceterosus mor-
 bo vetere p̄fect⁹: quales sunt qui hydrope patiuntur.
 Hydrops ge. cō. q̄ v̄ q̄ eo morbo laborat: q̄ z bydro-
 pic⁹ dicitur. Nota. Si nolles san⁹ cures hydropic⁹ z ni-
 Hydrophonus/ formido z pauor aque dicit in his q̄s
 canis in arabia p̄cuserit. Cū hydrophobi z hydro-
 phobici qui expaunt aquā.
Hydrusa vna ex cycladibus ob aquaz abundantia.
Hydraula dicitur q̄ perit⁹ est organozū bydraulico: um.
Hyella Denotat opidū a phocētib⁹ conditū.
Hyems αποι του υαυ plus q̄ id tēpus anni pluuiosū
 fit Bar. Ab hiando deriuat/ q̄ anima q̄ a nobis stat-
 tum apparet. Spūs est noster cum spiramus bye-
 me quasi in nebula concretus cernit. Dicta byemis
 quasi hians/ q̄ nō solū anima nostra: vt ait Bar. sed
 z aer ipse hiet. Hinc humber quasi humber detracta
 e littera. byeme est existunt frequentiores humbres/
 ab ipso autē humber fit byberno. Et significat q̄q̄ q̄r-
 tam partē anni q̄ est inter autūm z ver. Argi. Atq̄
 byemes optate serenas Agricolę. Interdū vim v̄-
 ti: vt Sepe illos aspa ponit: interclusit byems. Hinc
 byemalis z hoc byemalis: vt byemale tēpus.
Hyemo as. significat byeme stationē facio qd z byber-
 no dicit. Hyematio byemis traductio.
Hygremplastra liquida emplastra: sicut peria que sūt
 arida ex Baleno.
Hyle is. sylua magna. Ambro. lib. lxxv. Deū nō tāq̄
 creatorē materię: sed tanq̄ artificē ad exemplar hoc
 est ideam intendētē fecisse munduz de materia quā
 vocat hylem: q̄ signēdi causas rebus omnibus dedis-
 se asseratur: Hylus nomen ppriū.
Hylax cris. nomen ppriū comitis. Hercules q̄ fingitur
 a poetis fuisse rap⁹ a nymphis ascanū fluuū.
Hylea cū diph. regio ē. A q̄ hyleū mare q̄ alluit. Die-
 ro. Traiecto bo: ysthene a mari impunitis est hylea
 regio.
Humber. vide in dictione imber.
Hymē tenuis virginal pell⁹ q̄ p̄mo coitu abrumpitur.
Hymeneus a. um. pe. pro. deus nuptiarū putatus est
 αποι της μεροισ. i. a membrana q̄ cum sit claus⁹
 virginitatis in nuptiis rumpit. Hic Genes z tibe-
 ris fil⁹ dicit⁹ est. vel vt qdā aiūt ex Granie p̄genit⁹:
 q̄ p̄mus certas nuptias instituerit. Ideo p̄ laudem
 cantat virginalibus nuptiis ob h̄mōi meritum: z ob
 h̄mōi meritū nuptialē vocē hanc factā apud grecos
 sicut apud romanos nuptiarū deus Thalassio voca-
 tur. Alij dicit⁹ bymeneū quēdā fuisse iuuenē qui die

nuptiarū ruina oppressus interit. Tū postea institu-
tū vt expiatiōis gra notaret in nuptiis. Alii virū for-
tem atticū asserūt q̄ raptas a p̄donibus virgines op-
pressis latronibus intactas patrie restituerit. Alii q̄
hymeneus dicat mēbrana qua est munita virginitas
q̄ primo disrūpit coitu. Alii hymnū vocari nuptiaz
virginaliū existimāt: vt apud Terē. in adel. Verum
hoc mihi mora est tibicina z hymeneū q̄ canāt. Ergo
sic accipe hymeneū in nuptiis quemadmodū epitha-
pbiū in sanere z in sacris hymnū. υμεραιου γαμ-
μικωυ υμρωυ υμε ραιος γαρ εκειρωυ λυ-
δοσ αδει του χαριερ τα αλη μαρα του υμην
In ρα υμερ αιωυ κικρορ του ιδου αωρα εξισ με
λ φ α με ρου.

Hymera pe. cor. nomen fluiū. de quo Sir. lib. iiii. Ar-
mauere suos: qua mergit hymera ponto.

Hymenidion latine diurnale: vt qd̄ parūū diem durat
ημερα enim dies est.

Hymettrus p̄ duplex et. mons atice clarissimus sem-
p̄ florens. Lut̄ mel Pli. scribit fuisse p̄ciosum. Tū hy-
mettrus a. um. pro molli ponit Dar. Hoc tibi the-
sei popularit̄ miste hymetti Dallas z a syluis nobi-
le nectar apis. Et hoc monte marmora pulcherrima
fodiebantur Pli. Lucili. Crassus orator p̄rimus pe-
regrini marmoris colōnas habuit hymettias.

Hymnū grece υμνοσ latine laus/canticū. Hymne-
tes cantor.

Hypocyanos/genus herbe est q̄ z huiusquiamus dicit̄
faba porcina. Col. lib. vii. Et υοσκυα υοσκυος se-
men detritū z cum vino datū p̄dicto vitio medef.
Huius multa sunt genera.

Hypagogeus/instrumentū quo lapides epoliunt. gre-
ce υπαγωγευσ.

Hypallage/subalternatio siue submutatio. Ab υπο
sub αλλαγη mutatio. Figura cū p̄ba p̄ aduersum
inelligit̄: vt Trade rati v̄ctos dare classib⁹ equos.

Hypanis pe. cor. fluiū scythie ex magna palude. p̄su-
ens. huc misceat fonticul⁹ q̄ sua amaritudine totū cor-
rūpit bypanium. Drog. Quātū bypanis veneto dūsi
det eridano. Alē ē in india q̄ intrat indiū fluiū.

Hypacaris similiter scythie fluiū.

Hyparch⁹ latine p̄mas: nomē p̄bi q̄ de syderib⁹ z tem-
poribus anni sicut Eudox⁹ z Derton scripsit.

Hypatus pe. cor. latine cōsul. Hypaticus consularis.

Hypatia consularis.

Hyperpositio greca: apud nos significat p̄ super
supra vltra.

Hypaspites: latine p̄ctor: ab υπερ z ασπις. Hie-
ro. in p̄sa. p̄tra. Cū ariste⁹ eiusdē Ptolemei hypaspi-
tes z Joseph⁹ nō multo post nihil tale reulerint.

Hyperbasta siue hyperbaton pe. cor. latine trāsgressio
verbi p̄m Quinti. lib. viii. quā frequēt̄ rō cōparati-
onis z decor posit. Sit est frequētissime aspa z du-
ra z dissoluta z hians oratio/ si ad necessitatē ordinis
sui p̄ba redigan. Logi⁹ q̄ p̄bū. pprie hyperbaton est:
vt animaduerti iudices omnē accusatiōis orōnem in
duas diuisam esse partes. Nā in duas partes diuisā
esse rectū erat/ sed durū z incomptū. Dicitū hyperba-
ton ab hyperbeno quod transcendo vel trāsgredior
denotat. Hyperballo/ extendo/ sup̄ero: hyperbasta
vel hyperbasta trāsgressio.

Hyperbole pe. cor. dicit̄ p̄t̄ eminentiā. vel vt ait Lice.
superlatio. a Quinti. superiectio interpretat. a quibus-
dam nō excessus. Nam υπερ super βολη iactus.
Hiero. i. epi. p̄tra originistas. Tollite amonīs υπερ
βοληυ z nos tollimus odiū magnitudinē. Et est figu-
ra cū dicitio excedēs s̄dē ponit̄ augēdi vel minuēdi
gratia. Augēdi: vt Nive cā didioz. Et fulminis ocy-
oz alio. Dimuēdi: vt Solantis re solū sonitus terret
z vix oliquis h̄grēt: vel tardior testudine. Hinc hyp-

holicus. ca. cum. quod est excessuum.

Hyperbozei pe. pro. montes z p̄p̄i scythie sic dicit̄/ q̄
supra. i. vltra eos stat bozeas. Fel⁹. Docet hyperbo-
os esse supra aqlōnis statū habitātes qm̄ humanē vi-
tē modū excedāt viuēdo vltra cōtēstū annū. Ferūt
magnā his de celo clementiam cōcessam esset auras
spirare salubres: nihil notū status habere/ domos et
nemora/ viciū arbores ministrare/ discō: diā nescire/
egritudine nō inquietari: ad innocētā oibus equale
votū esse/ mortē accersere/ z volūario interitu obeū-
do tarditatē castigare. S̄z h̄c fabulosa sunt. Diod.
Hyperbōta celtis iuxta oceanū ē insulā scribit: p̄aud
multo scitia minorē: habitariq̄ ab his q̄ hyperbozei
appellant̄: eo q̄ v̄ctō bozee sunt oppo sita: insulā vale-
de fertilē in qua fructus annui bis nascuntur.

Hypercalectiū metrū dicit̄ cui vna syllaba vel due sis-
perant. Virg. alloquit̄ Cenerē: S̄ q̄ res hominū q̄
deozūq̄. Et Hozza. Sylue laborantes gelug. Illud
dactylicū Hypercalectiū est: hoc cō iambicū
hypercatalectiū.

Hyperiona: alti solis patrē: alii ip̄m solem q̄ eat super
terras appellatū putat. Poete. p̄ sole vsurpāt. Dui-
li. j. fal. Placet equo persis radus hyperiona cinctū.
Diodo. scribit hyperiona saturni frat̄e fuisse Leti z
Tet̄he filii: qui solis a clung aliozūq̄ astrozū mor-
bozasq̄ p̄rimū s̄tima cura obseruationes a se p̄cepta
ceter⁹ noscēda tradidit. Ideo hoz p̄ars notatur ve-
luti ip̄sozū nature cōceptator. Et declinat hyperbo-
rio onis. penul. pro. Lice. in progno. Et cū luna me-
ans hyperionis officit̄ oibi.

Hypermeter z hypermetrus abū dām syllaba vt homi-
numq̄ locozūq̄. Et debet sequēs a vocali incipe nisi
fiat̄ synthesis: vt cura peculi.

Hypacte ambulaciones latine dicunt̄ subdiales q̄ sicut
dio sunt v̄sta dicit̄ greci paradromidas. Aicr.

Hypben subunio interpretatur. Et hypo z ben vnus.
Quod fit cum plures dictiones proferunt̄ sub vna
accentu: vt quandoquidē simulac.

Hypo p̄positio greca z mō ab/ mō sub significat.
Hypocaulstū/ loc⁹ ad sudidū q̄ z vaporariū d̄r. Nā va-
porandis cubiculis balneisq̄ preparat. Lige. ad E.
Fratrē. Diophterea q̄ ita erāt posita/ vt eozū vapo-
rariū: ex quo ignis erūpit esset subiectū cubiculi. Idē
In balneariis hypocaulsta in alterū hypoditeriū an-
gulū pmouit. Ambro. li. bera. De byeme for: stan q̄
reris/ q̄ nulla tibi hypocaulsta anhelātibus ignib⁹ va-
porantur/ sed habes solis calore q̄ tibi orbē terrarūz
temperet z byerno te defendat a frigore. Papi. in
Syl. Abi languid⁹ ignis inerat edib⁹ z tenuem vo-
lūt̄ hypocaulsta vaporē. Pli. ad Ballū: Applicatus
est cubiculo hypocaulstū p̄rexiq̄m qd̄ angusta fene-
stra suppositū calozē: vt ratio exigit/ aut effundit/ aut
retinet. Aicr. appellat̄ hypocaulsim/ cū scribit facie-
da esse enea supra hypocaulsim tria: caldarū/ tepida-
rium/ frigidarium: hodie hypocaulstis v̄runt̄ Berma-
ni. Ip̄si stufas vocant ad vaporandū cubicula.

Hypochalvus/ latine suberatus dicit̄.

Hypocbisse z hypochumata. vide in dictōe glaucomē
Hypocritis simulatio quasi subreccio iudiciū ab υπο
z κρισις iudiciū. Hypocrita simulat⁹ q̄ i spectaculo
plonā subit aliena: vt seruus personā dñi. H̄c q̄ by-
hypocriten vocant simulatozē. Ander Dimus by-
pocrita dicit̄: qz imitator est z simulatoz. Quinti. li.
ii. scribit. Aelcbine hypocriten fuisse oratozē.

Hypocriticos apud latinos diminutiū dicit̄.

Hypodestis siue hypodema atis. calceus seu calceame-
tum dicitur.

Hypodoches/ susceptio/ receptaculum.

Hypodistole/ distinctio.

Hypodites/ interior vestis.

Hypodidascalus dici potest repetitor: ab ὑποδιδασκαλος magister.

Hypogeala loca subterranea dicuntur a grecis: q̄ dicitio frequens est apud Iosephū & Egesippū.

Hypopodon latine suppedaneū.

Hypopirgia/locus sub turri ex ὑποπύργος turris.

Hypomnema artis. & hypomnemētū sumit. p̄ interpretatione & cōmētariū. Licet. Tironi: Dulcū mihi eripitur opere in exscribēdis hypomnemātibus.

Hypostasis/subsistētia siue substātia: a theologis pro persona capis. Unde hypostases p̄sonę subsistētes appellantur. Nam ἁποδοστικatio dicit. Hieron. ad Dama. Tota seculariū litterarū schola nihil aliud hypostasin nisi vñam nouit.

Hypotheca pe. pro. latine pignus suppositio/documētum/Hypothecatus suppositiuius.

Hypothecis pe. cor. argumentū siue materia causa thema propositum.

Hypothecis/subucula: & proprie pontificū est: vt inq̄ Hieronymus.

Hypothira siue hypothyridēs apud Cicru. capis p̄ valuarū canitate & inanitate.

Hypothesis subdistingtio/figura cum singulis sensib⁹ datur propria clausula: vt Regem adit: regi memorat nomenq̄ decusq̄.

Hypoposeon. i. disputationū vel informationū.

Hyrania/regio asiatica magna ex parte plana & h̄cla rillimis vrbibus adornata: quarū celebrat Talebro tam/Samariā & Artā & Zapem. Et adeo opulēta vt vitis vna vini metretā efferat: sic seraginta modios ficozū. Frumentū ex femine nascat/qd̄ extollit. Dicta hyrcania ab hyrcana sylua: q̄ scitib⁹ subiacet: habet ab oriente mare Caspiū. A meridie Armeniā: a Septentrione Albaniam ab occasu Iberiā. In ea regi one pantherę pardis & tigres abādāt cū syluis asperasite: hic hyrcan⁹: vt mare hyrcanū/boies hyrcani. Hiero. Hyrcani volueribus & canib⁹ seminuos p̄ciūt.

Hysginum/colozū similis cocineę. Unde greci vestes ὑσγινοσ appellat: hoc est bisignū tinctas. Plin. lib. xii. Diacynthus in gallia maxime prouenit hoc ibi pro cocco bisignū tingit.

Hypopus feminini generis & hypopū neutri cum y p̄m Apul. herba pulmoni valde vitilis: cuius penultima producit cū apd̄ grecos scribat p̄ omega: q̄uis macer corripit. Est hypopū sicca/calidūq̄: & tern⁹ illi. Est in vrbis gradus. Hiero. in psal. interptatione. Sicut enī hypopū terrenū curādus pulmonib⁹ aptū est: vt aueriat inflationē: ita homo celesti q̄s respicit hypopo. i. humilitate cordis ab omni supbie malignitate purgat. Sunt etiā q̄ hypopū p̄ duplex si scribat.

Hysteria grece latine secundū folliculi sunt p̄tinentes ferum in matris vtero cum menstruis.

Hysterologia/locutio p̄postera: figura eadem cum hysteron: p̄teron.

Hysteron/vltimū vel nouissime. Unde hysteron: p̄teron eius figura cum sentētia ordine cōmutatur: vt Postq̄ alios regit fluctus: & ad equora venit. Naz p̄ius ad equora venit q̄ tangeret fluctus.

Littera vocalis ē que etiā consonās fieri cōsueit & modo pro simplici/modo pro duplici accipitur. Pro simplici tunc habetur/qñ ab ea incipit syllaba in principio dictionis posita subsequēti vocali in eadē syllaba: vt Juno Iupiter. Pro duplici autē qñ in medio dictionis ab ea syllaba incipit post vocalē ante se posita: subsequēte quoq̄ vocali in eadē syllaba: vt ma ius peius maia. Monnaq̄ tñ reperit i littera. p̄ sim,

plici cōsonāre in medio dictionis posita: sed in cōpositis: vt Reuicere/Reiectus. Notandū i litterā. p̄ cōsonāre posita asperari nō posse cū nulla consonās ante se aspirationē accipere valeat. Cū Hierosolyma ser syllabarū est: Dulcus triū: Et per deriuaciones quidē transiit in alias vocales. In a: vt genus generis generatim. Paulus pauli paulatim. In e: fozis forte. In o: Pater patris patronus. Est etiā i imperatiuius modus ab eo is. Teren. I p̄z sequar.

Ante A

Ia fuit nome minoris filie atlantis: & latine voy dr. Item Ia greci vocant violas. Unde Sabinia vestis. i. violacea. Rursum Ia eplurantis interiectio est.

Iacch⁹ nome bacchi ἱακχῶ/ clamo/cāto/vocifero. Nam qui baccho sacrificabant: clamare solebant. Et duplici ce scribi debet: Quis in verbo ἱακχῶ sit simplex: qd̄ ideo fit vt in iaccho secūda p̄ducatur que in verbo iacho corripit. Virgi. Beatissima vitis iaccho. Ponitur quādoq̄ pro vino.

Iaceo es. iacui. Im notā significationē. Virgilius dixit Strata iacet passim sua h̄q̄ sub arbore poma. Plautus in ampb. Quis hic est fener q̄ ante edes nostras sic iacer? Dicimusq̄ iaceo in strato/iaceo humi. Li. ui. lib. ij. de bel. puni. Humi iacentes inter custodias stationesq̄ militū circūspexerunt. Quis iacere significat extare esse. Sal. In medio campus iacet aquis vndiq̄ scens. Quādoq̄ pleniū esse. Virg. libro. iij. geoz. Si iacet aggeribus niveis informis & alto terra gelu. Quis per plurimū porrigit. Idem in eodem Tanti campi iacet. Quis squallere. Lucil. li. xij. Et sua h̄cipue retro relicta iacere. Quis mortuū esse q̄ iaceant: nec amplius cadauera moueant. Luca. Ille iacet paci quā h̄ruit orbis. Quis sepultū esse. Daria. Nō aliter cineres mando iacere meos. Qui verbi cōposita sunt: Adiaceo/iuxta iaceo. Interiaceo/in medio iaceo. Lini. Descendunt in planticē que inter capuā tiphatamq̄ interiacet. Subiaceo/subditus iaceo: & subdit⁹ sum. Lacta. lib. iij. Quonia iact⁹ vrbis subiacet fornicudo. Obiacet: de quo alibi. Et h̄c habent penul. cor. in trisyllabis.

Iacio is. ieci/iactū/significat emitto. Apul. Dulcis in eum lapidibus iactis. Unde iacere ad certū est dirigere in id in qd̄ intendit. Hiero. in li. Judi. Sic fundis lapides ad certū iacētes vt capillum quoq̄ possent p̄curere. Et iacere est ponere. Trāslatio sumpta ab edificijs/marine a corbonib⁹. i. porrub⁹ manu factis q̄bus magna iaci fundamenta necesse est. Cic. in Pbilippi. In quo tēplo quātū in me fuit teci fundamenta pacis. Qui cōposita sunt: Abicio/adicio/cōiicio/circūiicio. Cū circūiecta impedimēta dicimus: Deicio/dilicio/euicio/inicio/interiaceo/obicio/pūcio/pliaceo/pūcio/reuicio/subicio/trauicio & supiatio. Hiero. in Ezech. Et superiacient puluerē capitibus suis & cinere conspergentur.

Iacto as. frequēter iacio. Sene. Dum lapillos iactaret in pureū. Virg. li. j. geoz. Deucalion vacuū lapides iactauit in orbem. Aliquādo iactare est sepe volere. Idem. Atq̄ illū tales iactatē peccozę curas. Aliquādo fatigare/vepare/concurrere: vt Iactato equo re toto: Troas reliquias. Lacta. li. v. Qui patrem regno expulit bello persecutus est: eulē toto orbe iactauit. Et quo apparet non esse verā differentia: quā Seruius ponit/diceo: Iactamur in mari/fatigamur in terris. Aliqñ significat plagis sternere. Cicero in Ter. act. ij. Iactatur domi sue vir primarius & homo bonestissimus pro se quisq̄ manus afferre. Aliqñ temere laudare: siue ambitiosius glari. Virg. Quā iuxta sequit iactatio: ancus. Hiero. ad Iulianū: Diues ille omnia q̄ in lege h̄cepta sunt se implest iacta.

